The Registrar of Books,
Madras 6.

பதிவு எண் — M. 5720 வெள்ளிக் கிழமையில் குருகுலத் தாள்

முல்லைக்கொடி

கிழமை வெளியீடு :- சான்றாண்மை இதழ்.

ஆசிரியர்: இளவழகனார்.

கிளை—௩	குருகுலம், மாம்பாக்கம்; கர, ஆனி; 6—7—51.	தளிர்—௩௪

திருக்கழுக்குன்ற மலர்

"பெற்றத்தி லேவருங் கோலமும் தாமும்என் பெண்மை உம்ம
முற்றத்தி லேவந்து முன்நிற்கிலோ !"

— திருக்கழுக்குன்ற மாலை.

ஆண்டுக் கையொப்பம் ரூ. 4. தனித் தாள்—அணா 1

திருக்கழுக்குன்றம்

தணிகைமணி
திரு. வ. சு. செ. அவர்கள் M. A.

I இடம்:

இத்தலம் செங்கற்பட்டு ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்குத் தென்கிழக்கு 9 மைல் தூரத்தில் உள்ளது.

II தலத்தின் பெருமை:

1. தேவாரம் பெற்ற 274 தலங்களுள் மாணிக்க வாசகராற் சொல்லப்பட்ட தலங்கள் 29. திருவாசகத்தில் தலப் பெயருடன் வழங்கும் பதிகங்கள் மூன்றே. அம் மூன்றுக்கு உரிய தலங்கள் இரண்டே — கோயிலும், கழுக்குன்றும். இந்த இரண்டு தலங்களுள்ளும் கோயில் எனப்படும் தில்லையினும் சிவபிரான் காதலிப்பது கழுக்குன்றமே; எங்ஙனமெனில் தில்லையானது 'கோயில்' என்று அடைமொழியின்றி வழங்கும். கழுக்குன்றமோ சம்பந்தப் பெருமானால், இறைவன் 'காதல் செய் கோயில் கழுக்குன்றே'—எனத் தேற்றேகாரத்துடன் பாடல்தோறும் போற்றப்பட்டுளது. இவ்வுண்மை திருக்கழுக்குன்ற உலாவில்—

" அந்த மன்றிற் பெறுப் பேறும்
தன்றிற் பெறுதுமெனக்
கூறுங்காண்—அன்றியும்

காதல்செய் கோயில்
கழுக்குன்றெனக்கடைக்காப்
போதல்செய் திட்ட
துறுதிகாண்"—

என விளக்கப்பட்டுளது.

2. இறைவன் அந்திப் போதில் திருவாரூரிலும், அர்த்தயாமத்தில் தில்லையிலும் உறைவர்; திருக்கழுக்குன்றத்திலோ எப்பொழுதும் உறைவர் - எனத் திருக்கழுக்குன்றப் புராணம் விளக்கும். *"கமலாலயத் தந்தியங் காப்புங்கோதிலா மணி மன்றத்தியாமமுங் குடியாப் போதும் * * * எப்பொழுதும் வேத வெற்பிடை மலை மடந்தையொடும் வீற்றிருப்போம்" (புராணம்).

3. எத்துணைத் தூரத்திலிருந்து கழுக்குன்ற மலைச் சிகரத்தைக் [illegible] தொழுதாலும்—(தி[illegible] முத்தி; தில்லை[illegible] முத்தி; காசியில் இறக்க முத்தி; அண்ணாமலையை நினைக்க முத்தி எனப்படும்)- முத்தி கிடைக்கும் எனவும் புராணம் கூறுகின்றது.

4. இம் மலையில் பன்னிரண்டு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை மலைமேல் தேவேந்திரனால் இடி அபிஷேகம் நடப்பதுண்டு என்பர். அதற்கு அறிகுறியாகக் கோயிலில் இடி படிதல் இக்காலத்தும் உண்டு என்பர்.

"உதை யென்ன கல் லெறி என்ன! வில் லுடனே பிரம்படி யென்ன! 'மற்றிதுவன்றியும் சிவனே! உனக்கு இடியும் தலைப் பொறியோ! ஐயா!" என்பர் கழுகாசல சதகத்தில்.

5. கிருதயுகத்தில் சண்டன், பிரசண்டன் என்பவரும், திரேதா யுகத்தில் சம்பாதி, சடாயு என்பவரும், துவாபர யுகத்தில் சம்புகுத்தன், மாகுத்தன் என்பவரும், கலியுகத்தில் சம்பு-ஆதி என்பவரும் கழுகு வடிவுடன் இறைவனைப் பூசித்துப் பேறு பெற்றமையால் 'கழுகு குன்றம்'—(கழுக்குன்றம்) என இம் மலை பெயர் பெற்றது. சம்பு, ஆதி என்னும் முனிவர் இருவரும் கழுகு வடிவுடன் நாள்தோறும் இத் திருமலைக்கு வந்து இறைவனை வலம் வந்து தரிசித்துப் பிரசாதம் உண்டு போவதை இன்றைக்குங் கண்ணாரக் கண்டு களிக்கலாம். ஐந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த அருணகிரியார் "கழுகு தொழு வேதகிரி" எனப் பாராட்டியுள்ளார். தேவார திருவாசகத்திற் சொல்லப்பட்ட திருக்கழுக்குன்றம் என்னும் பெயரே இன்றும் நிலவுகின்றது. இங்ஙனம் பல நூற்றாண்டுகளாகத் தன் பெயர் மாறாது, தன் பெயர்க் காரணமும் பொய்யாகாது நிலைபெற்று நின்று திகழும் தலம் திருக்கழுக்குன்றமே.

6. வேதங்களே இம் மலை உருவமாக நிற்கின்றன. வேதங்கள் இறைவனது திருவடிக் கீழ் என்றும் இருக்க விரும்ப, இறைவனும் வேதங்களை நோக்கி,

'குன்றென நின்மின் நுங்கள்
கொழுந்திடை அடைவோம்
யாமே'

எனக் கூறினர்.

அங்ஙனமே, வேர்ப்பாகம் இருக்கு வேதமும், நடுப்பாகம் யசுர் வேதமும், முடிப்பாகம் சாமவேதமும், சிகரம் அதர்வண வேதமும் ஆக இம் மலை உருவாய் வேதங்கள் நிற்கின்றன. இவ்வுண்மையை உணர்ந்த

(தொடர்ச்சி 7-ம் பக்கம்)

* கமலாலயம் - திருவாரூர்.

* உதை - கண்ணப்பர் செருப்பால்: கல்லெறி - சாக்கிய நாயனாரால்; வில்லடி - அருச்சுனனால்; பிரம்படி - பாண்டியனால்; தலைப்பொறி - தலை வெடித்தது.

நஞ்சன்கூடு பல்பொடி
பாக்டெரியாரின்

யுனைடெட் கன்ஸர்ன்,
54, பந்தர் தெரு, :: சென்னை 1.

“கழுக்குன் றதனில் வழுக்கா திருந்தும்”

[R.G. பிள்ளை B.A.]

முன்னேற்றம் வேண்டாம் என்பார் ஒருவருமில்லை. மக்களாய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் உயர்வை நாடுகின்றார். பிறவி யென்னும் ஏணியில் மனிதப் பிறவி மிக உயர்ந்த படியாகும். தாய் வயிற்றினின்று வெளிவரும் சிறு குழவி நாளடைவில் ஆறடி மனிதனாவதும் மக்களின் வளர்ச்சி அல்லது உயர்வையே காட்டுகின்றது. மனிதன் உருவத்தில் உயர்வதுபோல் உள்ளத்திலும் உயர்வை அடைய விழைகின்றான்.

அப்போதைக் கப்போது உயர்வை அவனுக்கு ஞாபக மூட்டுவது புறப்பொருள்களில் மலை அல்லது குன்றாகும். ஆண் மக்களுக்குத் திருவேங்கடம், திருமலை, அண்ணாமலை, வேதகிரி, வேதாசலம் என்பன போன்ற பெயர்களை இடுதற்கு அன்னார் அம்மலைகளைப் போல் உயரவேண்டுமென்னும் எண்ணமே காரணமாகும்.

உடல் வருத்தமின்றி நாம் ஒரு குன்றின்மீதோ, மலையின் மீதோ ஏற முடியாது. புறப்பொருள்களைத் தன்பால் ஈர்த்துக் கொள்ளும் வல் [illegible] (Gravitation) நிலத்திற் [illegible] அது நிலத்திற்குரிய [illegible] வன்மையாகும். குன்றின் [illegible] இவ்வன்மையை எதிர்த் [illegible] வேண்டி யிருப்பதாற் [illegible] உடலுக்கு வருத்தம் உண்டாகிறது.

உள்ளத்தானும், பிறவாற்றானும், ஒருவன் உயர வேண்டுமாயின் ஊக்கமும் உழைப்பும் வேண்டும். இக்கருத்தைத் திருவள்ளுவர்,

“வெள்ளத் தனைய மலர் நீட்டம்
மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனைய துயர்வு.”

“உரமொருவர்க் குள்ள வெறுக்கை
அஃதிலார்
மரம் மக்களாதலே வேறு.”

என்னும் குறட் பாக்களால் விளக்கியுள்ளார். உழைப்பின் வாரா உறுதிகள் இல்லை.

நிலத்தின் ஈர்ப்பு வன்மை போன்ற ஓர் இயல்வன்மை ஆன்மாவிற்கும் உண்டு. ஆன்மாவை அது அநாதியாய்ப் பற்றி யிருக்கின்றது. அதைச் சைவ சித்தாந்தம் தெரிந்தோர் ‘மூலமலம்’ ‘சகச மலம்’ அல்லது ஆணவ மலம் என்பர். ஆன்மாவை அந்த வன்மை மிகத் தாழ்த்தி அணுத்தன்மை செய்வதால், அதற்கு ‘ஆணவ’மெனப் பெயராயிற் றென்பர். இம் மலவன்மையை எதிர்த்துப் போராட வல்லார்க்கே அகவுயர்வு வாய்வதாகும்.

உடல் நலமிலார் மலையேற முடியாது; இறைவன்றன் அருள் நலமிலார் அகவுயர்வு பெற முடியாது. மலையேறுதற்குத் தேவையான உடல் வன்மையையும் உள்ள உயர்விற்கு வேண்டிய அருள் நலத்தையும் நமக்குத் தந்து அருட்குன்ற வடிவாய் இறைவன் திருக்கழுக்குன்றத்தில் காட்சி யளிக்கின்றார்.

“கழுகினுக் கிரங்கிப் பழுத்தருட்
குன்றைக்
கழுக்குன் றமென உரைத்துண ராது
இழிபவக் குன்றில் இனமிவர்ந்
தயராது
உன்னடி யவரினம் விடுவாய்”

என்று ஆசிரியர் திருச்சிற்றம்பலம் பிள்ளை யவர்கள் அண்மையிற் றாம் பாடிய ‘வேதசைல மாலை’யில் உரைத்தமை ஈண்டு நாம் உன்னற்பாலது.

திருக்கழுக்குன்றைத் தரிசிப்பவர்க் கெல்லாம் இறைவன் அருள் கூடுமோ என்ற ஐயம் மக்களிடைப் பொதுவாய் எழக்கூடும். சைவசமய குரவருள் ஒருவரான மணிவாசகர் இத்தகைய ஐயம் போல்வதொன்றைத் தாம் வருவித்து விளக்குகின்றார்.

திருவாதவூரார், திருப்பெருந்துறையில் ஞான நல்லுரை பெற்ற பின் திருக்கழுக்குன்றை யடைந்து, அங்கு இறைவன்றன் காரணைத் திருக்கோலத்தைக் கண்டு ஒரு பதிகம் பாடினார். அத்தலத்தை அவ்வாறு வழிபட்டபின், அவர் தில்லைக்குச் சென்றார். அங்கு இறைவனால் ஏவப்பட்டுத் திருக்கோவையார் என்னும் அரிய நூலைப் பாடினாரெனத் தெரிகிறது. அந்நூல் இம்மை மறுமை இரண்டிற்கும் வழி காட்டியாகும். அந்நூலின் அருமையைப்

“பல்காற் பழகினுந் தெரியா வுளவேல்
தொல்காப் பியம் திரு வள்ளுவர்,
கோவையார்
மூன்றினும் முழங்கும்”

எனவரும் ‘இலக்கணக்கொத்துரை’யால் நாம் அறியலாம். பின்வரும் திருக்கோவையார்ச் செய்யுள் ஒன்றை நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும்.

“விண்ணிறந் தார்நிலம் விண்டவ
ரென்றுமிக் காரிருவர்
கண்ணிறந் தார்தில்லை யம்பலத்
தார்கழுக் குன்றினின்று
தண்ணுறுந் தாதிவர் சந்தனச்
சோலைப்பந் தாடுகின்றார்
எண்ணிறந் தாரவர் யார்கண்ண
தோமன்ன நின்அருளே?”

கோவை நூலுக்குரிய இலக்கணப்படி திருக்கோவையாரில் குறிஞ்சி நிலத்தை ஆசிரியர் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளா ரென்பது அந் நூலின் முதற் செய்யுளாகிய ‘திருவளர் தாமரை’ எனத் தொடங்கும் செய்யுளுக்குப் பேராசிரியர் எழுதிய உரையால் நன்கு விளங்குகின்றது. எனவே, மேல் நீட்டிய செய்யுளில் ‘கழுக்குன்றில் நின்று’ என்னுஞ் சொற்றொடர் பொதுவாக, கழுகுகள் சூழ்ந்த குன்றமொன்றைச் சுட்டி, குறிஞ்சி நிலத்தைக்குறிக்கின்றதெனக்கொள்ளலாம். ஆனால் அச் செய்யுளை நாம் ஊன்றிப் படித்தால், மணிவாசகப் பெருமான் தாம் திருக்கழுக்குன்றத்திற் கண்ட காட்சியைத்தான் குறிப்பிடுகின்றாரென்பது போதரும்.

(தொடர்ச்சி 6-ம் பக்கம்)

'எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்
அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே."
—புறநானூறு.

கிளை 3	கர, வைகாசி, 6-7-51 வெள்ளி	தளிர் 38

என்ன கூட்டம்?

இந்தக் கேள்வி, சென்னை, செங்கற்பட்டு, திருக்கழுக்குன்றம் முதலிய பகுதிகளில் ஒவ்வோராண்டும் ஆனி மகமாகிய மாணிக்க வாசகர் திருநாளில் மக்கள் உள்ளத்தில் கிளர்ந்து எழுகின்றது. பிற பகுதிகளிலும் இது பரவி வருகின்றது.

நாடுகளில் உள்ள ஆறுகள் பலவும் கடலை நோக்கியே செல்வதைப் போல, அன்பர் திரள் அந்த நன்னாளில் திருக்கழுக்குன்றத்தை நோக்கிச் செல்கின்றன. அங்கே நிகழும் திருமுறைப் பெரு விழாவே இதற்குக் காரணம்!

கார்த்திகைத் திருநாளில் நாடெங்கும் திருப்பதிகள் தோறும் திருவிளக்கேற்றி ஒளி விழா கொண்டாடினாலும், திருவண்ணாமலையிலேயே 'கார்த்திகைத் தீபம்' சிறப்புடையதாய்ப் போற்றப்படுகின்றது. காரணம், இறைவன் ஒளிவண்ணமாய் எழுந்த பெருமை அமைந்தது, திருவண்ணாமலை!

அதுபோலவே, திருமுறைத் திருவிழா நாட்டில் பல திருப்பதிகளில் பற்பல வகையாய் நடந்தாலும், திருக்கழுக்குன்றத்திலேயே அம் மறையிசைப் பெரு விழா மாணிக்க வாசகர் திருநாளில் தலைமை வாய்ந்ததாய்த் திகழ்கின்றது. காரணம், திருக்கழுக்குன்றம் மறை ஒலி தவழும் வேதகிரியாய்த் 'தமிழ் வேத வெற்பு' என வழங்கிவரும் அருமை வாய்ந்தது!

இங்ஙனம் ஒளி மலையும் ஒலி மலையுமாய்த் தமிழகத்தில் திகழும் இரு மலைகள் திருவண்ணாமலையும் திருக்கழுக்குன்றுமாகும். இவ்விரண்டையும் ஞான சம்பந்தர்,

"அண்ணாவும் கழுக்குன்றும்
ஆயமலை யவையாழ்வார்"

என்று ஓரிடத்தில் இக் காரணந் தோன்ற இணைத்துப் பாடி மகிழ்கின்றார். அண்ணா என்றது, இங்கே திருவண்ணாமலை.

ஒளி, கண்ணால் காண்பதற்குரியது; ஒலி, காதால் கேட்பதற்குரியது. கண், நான்காவது அறிவுப் புலன்; காது, ஐந்தாவது அறிவுப் புலன். மேலும், ஒளி, தீயின் பண்பு; ஒலி, அதனினும் உயர்ந்த வானின் பண்பு! ஆதலால், ஒளிக் காட்சியை விட ஒலிக் கேள்வி மேலானது. திருக்கழுக்குன்றம் இப் பெரிய பேற்றை அன்பர்கட்குத் தருகின்றது.

வான்வெளித் திருக்கோயில், தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலம் என்பர்; அவ் வானின் பண்பாகிய ஒலி சிறக்கும் திருப்பதி திருக்கழுக்குன்றமாகும். ஆதலால், இவ்விரண்டு திருப்பதிகட்கும் இயைபு உண்டு.

மாணிக்க வாசகர் இப் பண்புகளிலும் பதிகளிலும் ஈடுபட்டுப் பெருநிலை பெற்றவர்! சமயாசிரியரில் ஞான பாதம் என்னும் முடிநிலைத் திருநெறியை விளக்க எழுந்த பெரியார்! திருக்கழுக்குன்றத்தில் அருள் நிறைவும் அருட்கோலக் காட்சியும் பெற்றவர். உலகவர்க்கென்று அங்கே திருவடி வைத்து வழங்கிய பெருங் கருணையாளர்! அவர் பாடல் பெறுதல் பல திருப்பதிகட்கு அரிதாயிருந்தும், திருக்கழுக்குன்றம் பெற்றிருக்கின்றது. இதனால் நால்வர் பாடலும் பெற்ற நால்வேத மலையாய் அது திகழ்கின்றது.

ஆகவே, மாணிக்க வாசகர் திருநாளில் ஆனி மகத்தில் மறையிசை விழாவாகிய திருமுறை விழா அங்கே தலைமைச் சிறப்பில் நிகழ்ந்து வருகின்றது.

பொதுவாக, கோயிலும் குளமும் திருவிழாக்களும், மக்கள் உள்ளத்தைக் கிளரச் செய்கின்றன. ஆனால், மறையிசை விழா அக் கிளர்ச்சியை அறிவார்ந்த வகையில் பெருக்கியும் திருத்தியும் விளக்கியும் நிகழ்வித்து அகவுயர்வுப் பேற்றில் உயர்த்துகின்றன.

குறிகளும் அடையாளமும்
கோயிலுமெல்லாம், திரு
களை உருக்கத்தோடு பா
யினால் பெரும்பயன்
தலால் உணர்வு நு
றது; ஆற்றலும்

தமிழ் நாடு முழுதும், இத் திருக்கழுக்குன்ற மறையிசை விழாவில், கலந்துகொள்ளும் ஊக்கமும் வரவேற்கத் தக்கது.

திருநீறிடுவாரே யன்றி ஏனை அனைவோரும் இதில் கலந்துகொள்ள இயைபு உண்டு. அரசியலார், பல்வகை அலுவல்களிலும் உள்ளார், நிலக்கிழார், பெருவணிகர், கலைஞர், புலவர், ஓதுவார், குருக்கண்மார், திருமடத் தலைவர், மாணவர் முதலிய அனைவர்க்கும் இத் தமிழ்வேத விழாவின் ஊக்கம் இருபாலாரிலும் தழைந்து வருதல் போற்றத் தக்கது. வாழி, மறையிசை விழா!

கழுக்குன்றக் - - - - குறிப்புகள்

ராவ்பகதூர்
திரு. P. சம்பந்த முதலியார்
அவர்கள் B.A., B.L.

[“Siva Shrines in India & Beyond” என்னும் அவர்கள் நூலின் முதற்பகுதியிலிருந்து எடுத்தவை]

பெயர் :

உலகளந்த சோழபுரம், ருத்திர கோடி என்றும் பெயர் உண்டு. உலகளந்த சோழபுரம் என்பது பழைய கல் வெட்டுகளில் உள்ள பெயராகும்.

மலை .

சுமார் 500 அடி உயரம் இருக்கும். இரண்டு மைல் இரண்டு பர்லாங்கு சுற்றளவாகும். *படிகள் பூவிஞர் சூர்யதேவர் என்பவரால் செதுக்கப்பட்டவை.

மலைக் கோவில் :

இவ்வூரிலுள்ள மூன்று கோவில் [illegible]ல் துதான் மிகவும் புராதன [illegible] கோவில் கிழக்கே பார்த் [illegible] பிராகாரம் உடையது.

[illegible] மூன்று பெருங் கற் [illegible] ழுயது. உட்புறத்தில் பல தேவதைகளின் உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேற்குப் பக்கம் மும்மூர்த்திகளின் உருவங்கள், வடக்குப் பக்கம் யோக தட்சிணாமூர்த்தி, தெற்குப் பக்கம் நந்திகேஸ்வரர், சண்டேஸ்வரர்.

லிங்கம், சுயம்பு; வாழைப் பூவின் உருவமுடையது. கவசத்திஞல் மூடப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு நந்தி இல்லை.

கல் வெட்டுகளில் மூலஸ்தானக் கோயில் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது இக் கோயில்தான் என்று எண்ணப்படுகிறது.

கழுகு :

உச்சி வேளையில் தினம் இரண்டு கழுகுகள் வந்து, பண்டாரத்தின் காத்திலிருந்தும் உணவருந்திப் போகின்றன. 1681—ஆம் ஆண்டில் இவ் வதிசயத்தைப் பார்த்ததாக ஒரு டச்சுக்காரர் எழுதியிருக்கிருர்.

ஒரு கல் மண்டபம் :

மலைக் கோவிலின் உச்சியிலிருந்து கீழே இறங்கிவரும்போது 50 படிகளின் கீழ் ‘ஒரு கல் மண்டபம்’ என்று ஒன்று உளது. தற்காலம் இது சிவாலயமாய் இருக்கிறது. பூர்வ காலத்தில் இது ஜெயினக் கோவிலாய் இருந்திருக்கலாம் என்று சிலர் எண்ணுகின்றனர்.

இது, செதுக்கப்பட்ட மகாபலிபுரம் குகைக் கோயில்களைப் போன்றது. இங்குள்ள உருவங்கள் மகாபலிபுரம் தர்மராஜா ரதத்திலுள்ள உருவங்களைப்போல் இருக்கின்றன. ஆகவே, இது, பல்லவ அரசஞன நரசிம்ம வர்மன் காலத்தில் வெட்டப்பட்டிருக்கலாம். 7-ம் நூற்றுண்டில் ஸ்கந்த விஷ்ணு எனும் பல்லவ அரசன் இதற்கு மானியம் விட்டிருக்கிறுன்.

தாழக் கோவில் :

நான்கு புறமும் அழகிய கோபுரங்கள் உள; வடக்குக் கோபுரம் 9-நிலையுடையது. மிகவும் உயரமானது.

கோயில் இரண்டு பிராகாரங்களுடையது; 500x300 அடி பரப்பு; மூன்ரும் பிராகாரம் சுமார் 700 வருடங்களுக்குமுன் கட்டப்பட்டதாகும்.

சுவாமி, பக்தவத்சலேஸ்வரர்; தேவி, திரிபுரசுந்தரி. சுவாமி கர்ப்பக்கிரஹம் கஜப்பிரஷ்ட ஆகிருதி உடையது.

திரிபுரசுந்தரி கோவில் 1259-ம் ஆண்டிற்கு முன்னதாகவே இருந்திருக்கவேண்டும். அவ் வருஷத்தில் ஆண்ட சுந்தர பாண்டியன் கல்வெட்டொன்று இங்கு இருக்கிறது. இங்குள்ள பழைய கல்வெட்டுகளில் மிகவும் பழமையானது முதலாம் பராந்தகனுக்கு முன்பு ஆண்ட ராஜகேசரி வர்மனுடைய காலத்தியதாம். சுரகுரு என்னும் அரசன் இங்குள்ள கோவிலை மாமத்து செய்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அம்மன் சந்நிதி தற்காலம் அழகாய்ப் புதுப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கோவில் அறை ஒன்றில் ‘ஸ்கந்த சிஷ்யர்’ எனும் அரசன் மூலஸ்தான ஸ்வாமிக்கு மானியம் விட்டதாகவும், அதை வாதாபி கொண்ட நரசிம்ம பொத்தராயரும், முதல் ராஜகேசரி வர்ம ஆதித்யரும் ஊர்ஜிதப்படுத்தியதாகவும் கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன.

இக் கோயிலிலுள்ள அகோர மூர்த்தி பார்க்கத் தக்கது. ஆமை மண்டபம் அழகியது.

தற்காலத்திய பக்தவத்சலேஸ்வரர் கோவில், பாண்டிய அரசஞகிய சடாவர்மர் சுந்தர பாண்டியஞல் கட்டப்பட்டது. காலம் சுமார் 1251.

கோவில் இரண்டாம் பிராகாரத்தில் திரு ஆபரணக் கொட்டடி ஒன்றுளது. இது கி. பி. ஒன்பதாம் ஆண்டில் ஒரு சிறு கோவிலாய் இருந்திருக்கவேண்டும். இங்குக் கணேசர், தட்சிணாமூர்த்தி, விஷ்ணு பிரம்மா முதலிய சிலைகள் இருக்கின்றன. இதில் 671-ஆம் ஆண்டின் கல்வெட்டொன்று உளது. ராஜகேசரி வர்மன் காலத்திய கல்வெட்டொன்றும் உளது. இது, ஸ்கந்த விஷ்ணு எனும் பல்லவ அரசன் காலத்தில் ஒரு கோவிலாக இருந்ததாகத் தெரிகிறது. அவன் காலத்தில் செங்கற் கோவிலாய் இருந்து பிறகு கருங்கற் கோவிலாக மாற்றப்பட்டிருக்கலாம். இக் கட்டடம் கஜப்பிருஷ்ட ஆகிருதி உடையதென்பது கவனிக்கத் தக்கது.

சங்கு தீர்த்தம் :

சங்கு தீர்த்தம் 560x760 அடி பரப்பு. நடுவிலுள்ள மைய மண்டபம் அழகியது. சங்கு தீர்த்

[தொடர்ச்சி 6-ம் பக்கம்]

*இப்போது இவை திரு. பாலு நாயகர் அவர்கள் நன்முயற்சியால் புதுப்பிக்கப்பெற்று, இடையிடையே மண்டபங்களும் எழுப்பப்பெற்றுள்ளன.

(3-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

குறிஞ்சி நிலத் தலைவன் தலைவியின் புன்னகை கண்டு மகிழ்ந்தான். தலைமகளின் அருகில் நின்று அதைக் கண்ட தோழி தலைமகனை நோக்கி, "இக் கழுக்குன்றின்கண் நின்று அதைச் சார்ந்த சந்தனச் சோலையில் என் தோழியர் எண்ணிறந்தார் பந்தாடுகின்றனர். அவருள், மன்னனே! யார் கண்ணதோ நின்னருள்?" என்று தலைமகளைத் தான் அறியாள்போல அவன் நினைவு கேட்டாள். தோழியின் இக் கூற்று 'அறியாள் போன்று நினைவு கேட்டல்' என்னும் அகத் துறையில் 'சேட்படை' என்னும் அதிகாரத்தின்பாற் படும்.

திருக்கழுக்குன்றில் சிவனடியார்கள் வழிபடும் காட்சியைத் திருவாதவூரர் தஞ் செய்யுளில் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றார். அடியாருட் சிலர் ஒரு வழியாகக் கழுக்குன்றின்மீதேறுகின்றனர். வேறு சிலர், குன்றத்துச்சியானை வழிபட்டபின், மற்றொரு வழியாக அக் குன்றை விட்டிறங்குகின்றனர். இன்னுஞ் சிலர் கழுக்குன்றை வலம் வருகின்றனர். அடியார்கள் மலையேறுவதையும், இறங்குவதையும், அதை வலம் வருவதையும் இன்றும் நாம் திருக்கழுக்குன்றில் காணலாம். அக் காட்சி பெண்கள் பந்தாடுவதை யொக்கும்.

வாதவூரர் தில்லையம்பலத்தானை நோக்கி, "ஐயனே! பெண்கள் பந்தாடுவதைப் போல் எண்ணிறந்த அடியார்கள் உமது குன்றாகிய திருக்கழுக்குன்றில் உம்மை வழிபடுகின்றனரே, அவருள் யாருக்கு நீ அருள் தரப் போகிறாய்?" என்ற தொனிப் பொருளை யமைத்தே மேற்காட்டிய திருக்கோவையார்ச் செய்யுளைப் பாடினாரென்று நான் துணிந்து கூறுவேன்.

கழுக்குன்றில் தாம் கண்ட அடியார் வழிபடும் காட்சியை மணிவாசகர் தில்லையில் திருக்கோவையார் பாடிய பொழுதும் மறக்கவேயில்லை என்பதற்கு இச் செய்யுள் சிறந்த சான்றாகும். மற்றச் சமய குரவர் மூவரும் கழுக்குன்றச் சிறப்பை,

அதைத் தாம் நேரில் கண்டின்புற்ற பின்னரும், மறக்கவில்லை யென்பது அவர் பாடிய தேவாரப் பதிகங்களிற் காணலாகும்.

திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்த ஜி. யூ. போப்பையர், திருக்கழுக்குன்றப் பதிகத்தின் தலைப்பில், ஆங்கிலத்தில் வரைந்துள்ள முகவுரையில் ஒரு குறிப்புக் காணப்படுகிறது. அது "ஆரூரில் கடவுள் (சிவன்) இரவு முதல் சாமத்தில் காவல் பூண்டுறைகின்றார் என்றும், சிதம்பரத்தில் நள்ளிரவில் காவல் செய்வதாகவும், ஆனால் வேதகிரியில் அவர் எப்பொழுதும் காணப்படுவதாகவும் விந்தையாகப் பேசப் படுகிறது" என்பதாகும். அப் பேச்சு விந்தையன்று, உண்மையே என்பதற்குத் திருவாசகமே சான்றாகும். கீர்த்தித்திருவகவலில் 'கழுக்குன்றதனில் வழுக்கா திருந்தும்' என வருகிறது. மறைமலையடிகளார் அவ்வடிக்குத் 'திருக்கழுக்குன்றத்தில் மறவாதிருந்தும்' எனப் பொருளுரைத்தார். வழுக்குதலாவது நிலை பெயர்தல். இறைவன் வழுக்காதிருந்தார் என்றமையான் அவர் நிலைத்திருந்தாரென்பது பெறப் பட்டது.

இமைப்பொழுதும் நம் நெஞ்சை விட்டு நீங்காத இறைவன் வழுக்காதமர்ந்து காவல் செய்யும் திருக்கழுக்குன்றை அன்பர்கள் தொடர்ந்து வழிபட்டு அவன் இன்னருளைப் பெறுவார்களாக!

கழுக்குன்றத் - - - - தொடர்பு

(டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்)

ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் இக் கோயிலில் சில கைங்கரியங்களைப் பரம்பரையாகச் செய்து வருகிறார்கள். ஒரு வைஷ்ணவப் பெரியாருக்கு இத்தலத்தில் நன்மை உண்டானது பற்றி இவ் வழக்கம் இருந்து வருகின்றதாம். தாதாசாரியர் கோபுர மென்று ஒன்று உள்ளது. அது தாதாசாரியரென்னும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவப் பெரியாரொருவரால் செய்விக்கப் பெற்றதென்று தெரியவருகின்றது.

பழைய காலத்தில் இத் தலத்தின் அதிகாரம் பெரும்பாலும் உருத்திர கணிகையரிடம் இருந்த தென்றும் நாச்சி முத்து இங்கே முத்தி பெற்ற உரிமையினால் அந் நிலையை அவர்கள் பெற்றிருந்தன ரென்றும் சிலர் கூறுவர். ஆறு கணிகையர் தலைமை வகித்தன ரென்றும் அவர்களுக்கு ஆறு வட்டத்தா ரென்னும் பெயர் வழங்கு மென்றும் அவருள் ஒருத்தி முத்தி நல்லாளென்றும் அவள் பெயரால் முத்தி நல்லாள் சுரோத்திரியமென ஒரு நிலம் உண்டென்றும் தெரிய வருகின்றது.

ஆதி சைவர்களிலும் ஆறு வட்டத்தா ரென்று ஒரு வகையினர் இருந்தனராம்.

(5-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

தத்தில் வலம்புரிச் சங்கம் பல வருடங்களுக்கொருமுறை பிறப்பது.

நுத்திரன் கோவில்:

இது, சங்கு தீர்த்தத்துக்குக் கிழக்கில் இருக்கிறது. தர்களைக் கொன்ற கோ கள் பூசித்த ஸ்தலம் ணம்.

மிகவும் பழைய வாரக் கோவிலுக்கு முற்பட்டது. அம்மன் சந்நிதி, பின்பு கட்டியது போல் தோன்றுகிறது.

கோவில் ஒரே பிராகாரம் உடையது; கோபுரம் 4-நிலைகள் உடையது. சண்டேஸ்வாருக்கு மண்டபமில்லை.

சுவாமி கோவிலும் அம்மன் கோவிலும் அக்கம்பக்கமாயுள்ளன; கிழக்குப் பார்த்தவை.

Telegrams: "RAMBROS"
N. Ramu Bros;
GENERAL HARDWARE
MERCHANTS
AVANASHI ROAD,
COIMBATORE.

(2-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

சம்பந்தர் முதலிய மூவரும் இம் மலை மேல் ஏறுவதற்கு அஞ்சிக் கீழிருந்த படியே திருப்பதிகங்களைப் பாடினர் என்பர். அவர்கள் அங்ஙனம் இருந்து பாடிய இடம் 'மூவர் பேட்டை' என இப்போது வழங்குகின்றது. அங்கே 'நால்வர் கோயில்' என்று ஓர் ஆலயம் இருக்கின்றது. இம் மலை வேதம் ஆதலால் இறைவன் திருமேனியே இம் மலை என அஞ்சி இங்கு வழிபட்ட நந்திதேவர் மலைமிசை ஏறாது வலம் வந்தனராம்.

'இக்கிரி வேதத் திண்கிரி என்றும்
 எமையாளும்
அக்கிரி வில்லான் மேனியிதென்றும்
 அதற்கேறான்
நெக்குருகிப்பல கால்வல மேகி...'

என்பது புராணம்.

பெரிய புராணத்தில் (அப்பர் சம்பந்தர் புராணத்தில்) கழுக்குன்றின் பாங்கணைந்தார்' 'திருமலையை வலங்கொண்டு' என வருவன குறிக்கத் தக்கன. வேதமலை இஃது ஆத[illegible]இம் மலை *வேதாசலம், வேதகிரி, [illegible]கிரி எனப் பெயர் பெறும்.

[illegible]த்தின் பெருமை :

[illegible]தில் பன்னிரண்டு தீர்த்தங்கள் முக்கியமானவை. இவைதம்முட் பேர் போனது 'சங்கு தீர்த்தம்' என்பது. இது கீழேயுள்ள 'பக்தவத்சலர்—திரிபுர சுந்தரியம்மை' கோயிலுக்கு எதிரே, மலையடிவாரத்துக்கு அருகே, உள்ளது. இந்தத் தீர்த்தத்தில் இதன் பெயர் பொய்யாகாதபடி, பன்னிரண்டு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை சங்கு பிறக்கின்றது.

IV மூர்த்தியின் பெருமை :

இத் தலத்துப் பெருமான் சுந்தர மூர்த்திக்குப் பொன் அளித்தார்; மாணிக்க வாசகருக்குத் திருப்பெருந்துறையிற் காட்டிய குருவடிவை இங்கு மீண்டுங் காட்டி யருளினர்; அப்பர் பெருமான் இம் மண்ணுலகை நீங்குமுன் "கழுக்குன்றத்து உச்சியாய்; உன்னடிக்கே போதுகின்றேன், என இத் தலத்துப் பெருமானையே நினைந்து அழைத்தனர்.

இத் தலத்துப் பெருமான் அடியார்க்கு நல்லார் என்பது, அவர் நாச்சிழுத்து என்னுங் கணிகைக்கு அளித்த பெரும் பேற்றால் அறியக் கிடக்கின்றது. இவள், நாள்தோறும் மலைக்குச் சென்று இறைவன் முன்னிலையில் திருக்கழுக்குன்ற மாலைப் பாடல்களைப் பாடிப் பணிந்து வருவது வழக்கம். ஒரு நாள் பெரு மழையால் அங்ஙனம் போக முடியாது, தன் வீட்டி லிருந்தபடியே 'எம்பெருமானே' இம் முற்றத்திலே வந்து முன் நிற்கில் எளியேன் பாடி மகிழ்வேனே எனக் கூறி இரங்கி—

பெற்றத்தி லேவருங் கோலமும்
 தாமுமென் பெண்மையுய்ய
முற்றத்தி லேவந்து முன்னிற்கி
 லோ!முது வானவர்தம்
சுற்றத்தி லேகதிர்த் தோற்றத்தி
 லேதொல்லை நான்மறைநூல்
அற்றத்தி லே கழுக் குன்றத்தி
 லேநிற்கும் அற்புதனே!'

என்னும் பாடலைப் பாடி மனமுருக, இறைவர் இவள் வீட்டு முற்றத்திலே வந்து காட்சி தர, இவள் பேரானந்தத்துடன் இறைவனை வணங்கி எழுந்தாள். பின்னர் இறைவன் எழுந்தருளும்போது அவரைப் பிரிய மனம் வாராமல் அவரது இடப வாகனத்தின் திருவடியை இவள் பிடித்துக் கொண்டு அப்படியே கயிலைக்குக் கிளம்ப, அக் காட்சியைக் கண்டு நின்ற அவள் ஆசிரியர்—கழுக்குன்ற மாலை பாடினவர்—வைணவர்—உடனே அவள் காலைப் பிடித்துக் கொண்டு அவளுடன் தாமும் கயிலை சேர்ந்தனராம். அவ் வரலாறு 'க்ஷேத்திரக் கோவைப் பிள்ளைத் தமிழில்' பின் வரும் பாடலில் விளக்கப் பட்டுளது.

"உருக்கமுள ஒரு தாதி நாச்சிழுத்
 தென்னுமவள் ஒரு வயிண
 வன்பாடிய
உயர்கழுக் குன்றமா லைப்பிரபந்
 தத்தினுள் ஒன்றினுக்கு ஒரு
 கவிதையாய்ச்
சருக்கரை கலந்தபா லமுதமென
 மலையின்மேல் தம்பிரான்
 முன்புபாடச்
சண்டமா ருதமழையி னுற்றப்ப
 ஒருதினம் தாதிதான்
 பாட ஈசன்
அருக்கனு யிரகோடி எனவிடை
 யில் வர, விடையின் அடியைப்
 பிடிக்கும் அவளோ
டவளடி பிடிக்குமவ் வயிணவனை
 யுங்கொண்டு
 போய்க்கயிலை வாழவைக்கும்
திருக்கழுக் குன்றமெனும்
 வேதகிரி வருமுருக
 சிறுபறை முழக்கி யருளே!
சிறியனேன் கேட்கவே
 அருள்நாத ஒலியெனும்
 சிறுபறை முழக்கி யருளே!

[தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்]

*அசலம்—கிரி, அத்திரி—மலை.

கைத்தறி ஆடைகள்
வணிகக் குறி!
—N. K. M.—
தங்க நாடா
(பதிவு)
எண் 20 முதல் 100 வரையில்
வேட்டி, சேலை, துண்டு, போர்வை, மேலாடை முதலியவை பல வகைகளிற் கிடைக்கும்.
நூலாடைகட்கும்
பட்டாடைகட்கும்
நம்பிக்கையான இடம் :
கருப்பண முதலியார்
ஸ்டோர்ஸ்,
துணி வாணிபம்,
53, கிடங்குத் தெரு, சென்னை 1.

(7-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

8. தல விருக்ஷமும் தமிழ் முழக்க மும் :—

தல விருக்ஷம் கதலி (வாழை) ஆதலால் இத் தலம் 'கதலி வனம்' என்பதும் அருணகிரி நாதர் காலத்தில் இத் தலத்தில் வேத ஒலியும், தமிழ் வேத ஒலியும் (தேவார பாராயண ஒலியும்) கடலொலிபோல முழங்கின என்பதும்

'கடலொலியதான
மறை தமிழ்க ளோது
கதலிவன மேவு
பெருமாளே''
'தமிழ்வேத வேற்பிலமர்ந்த
க்ருபாகராசிவ குமரவேளே''

என வரும் அவர் திருவாக்கால் அறியக் கிடக்கின்றன.

9. தலத்தைப் பற்றிய நூல்கள்; பாடல்கள் :—

மூவர் தேவாரம்
திருவாசகத்தில் திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்
திருக்கழுக்குன்றப் புராணம் (ஆசிரியர்: அந்தகக் கவி வீரராகவ முதலியார்)
திருக்கழுக்குன்ற உலா (ஷை ஷை)
திருக்கழுக்குன்ற மாலை (ஆசிரியர்: ஒரு வைணவர்)
திருக்கழுக்குன்றக் கோவை (ஆசிரியர்:ராமநாதபுரம்-சோமசுந்தரக் கவிராயர்)
திருக்கழுக்குன்றச் சிலேடை வெண்பா (காஞ்சீபுரம் மகா வித்வான் சபாபதி முதலியார் இயற்றியது)
திருக்கழுக்குன்றத் தந்தாதி
கழுகாசல சதகம்
பட்டினத்தார் பாடல்
திருப்புகழ் (அருணகிரி நாதர்)
வேதகிரீசர் பதிகம் (திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள்)
மலைமருந்து பதிகம்
தனிப் பாடல்கள்
திருக்கழுக்குன்றத் தல புராணச் சுருக்கம் [வசனம்] (சிவராஜ யோகி - சை. ர. நமசிவாய செட்டியார் எழுதியது)
திருக்கழுக்குன்றம் திரிபுரசுந்தரி மாலை (சென்னை, பண்டிதை-மனோன்மணியம்மாள் பாடியது)

முடிவு

1. கழுகுகள் அன்று போல இன்றும் வந்து வணங்குவதாலும், தீர்த்தத்தில் சங்கு பிறப்பதாலும், இத் தலத்தின் பெருமை பல நூற்றாண்டுகளாக இந்தியா முழுமையும் பரவியிருப்பதால், வடக்கில் இருப்போர் 'பக்ஷி தீர்த்தம்' என்றே இத்தலத்தை இன்றும் குறித்து நாடித் தமது தென்னாட்டு யாத்திரையில் இத்தலத்துக்கு வந்து தொழுது செல்கின்றனர். புராணத்திற் படிக்கும் உண்மைகளை இன்றும் கண்ணெதிரே காணக் கூடிய தலம் பக்ஷிதீர்த்தம் எனப்படும் இந்தத் திருக்கழுக்குன்றமே.

2. இம் மலையின் பெருமையை உணர்ந்தே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் 'கழுக்குன்றத்தைத் தொழுமின், சென்று சென்று தொழுமின் (அடிக்கடி தொழுமின்)' என முதல் ஐந்து பாடல்களில் 'அம் மலையைத் தொழுவதே போதுமானது, பயன் தரும்' என்பதை விளக்கி, அங்ஙனம் தாம் சொல்வதற்குக் காரணம் இறைவன் பயிலும் (எப்போதும் பழகும்) இடம் திருக்கழுக்குன்றம் ஆதலின் என்பதைப் பின் ஐந்து பாடல்களில் விளக்கிக் காட்டியுள்ளார்.

III. இத் தலத்தை நாம் நேரில் தரிசிக்க இல்லா விடினும், ''ஊரன்... சொல்லல் சொல்லித் தொழுவாரைத் தொழுமின்களே'' எனச் சுந்தரர் பெருமான் கூறியதை உணர்ந்து கழுக்குன்றத்துக்கு உரிய அவர்து பதிகத்தை ஓதித் தொழுவாரை யாவது தொழுதும், 'திருச்சிற்றம் பலம்' என்பது எப்படி ஒற்றெழுத்து நீங்கலாக 'ஆறெழுத்து அடக்கிய அருமறைக் கேள்வி' (மந்திரம்) ஆகின்றதோ அவ்வாறே 'திருக்கழுக் குன்றம்' என்பதும் ஆறெழுத்தடக்கிய அரியதொரு மந்திரமாம் என்பதை நாம் உணர்ந்து 'திருக்கழுக் குன்றம்' 'திருக்கழுக்குன்றம்' என்னும் திருநாமத்தையே ஓதி ஓதிச் ஜெபித்து உய்வோமாக.

சிவனடியார் திருக்கூட்டம்

[சி

கைபு னைத்திடாக் கவின்பல செறிகழுக் குன்றத்
துய்தி றம்பெற வோங்குநல் லடியவர் கூடி
செய்கை முற்றவும் திருவருட் பாங்கினிற் செழித்துப்
பொய்த வின்றிடு புகழ்க்கடல் மூழ்குவ ரம்மா!

சங்கு தோன்றுமெய்த் தடமதில் மூழ்குவர் தழைசீர்த்
துங்க நல்வரை சூழ்ந்தருள் பாடிமீ திவர்வார்
எங்கு மில்லதோ ரியல்பினிற் கழுகுகள் இணைந்தே
தங்கி நல்லுணா தாமுணல் கண்டுளந் தழைப்பார்!

சென்னை வாழ்ந்திடு சிவனடி யார்திருக் கூட்டந்
துன்னு நல்லடி யார்திரள் துரிசறத் தோங்கு
மன்னு நீர்மையில் மலிந்திவண் குழுமின ரன்னார்
உன்னு நல்லருள் உறுவதற் கையமு முளதோ!

பதிப்பித்து அச்சிட்டு வெளியிடுவோர்: இ. ச. பாலசுந்தரம்; குருகுல அச்சகம், மாம்பாக்கம், மதுராந்தகம் (அஞ்.)